

ת"פ 37657/05/19 - מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה נגד סמיר אלקרינאווי,מרעי אלקרינאווי,סובחי אלקרינאווי

בית משפט השלום בקריית גת

18 אוקטובר 2022

ת"פ 37657-05-19 מדינת ישראל נ' אלקרינאווי ואח'

בפני כב' השופט משה הולצמן

מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה

ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו ואח'

נגד

המאשימה

הנאשמים

1.סמיר אלקרינאווי

2. מרעי אלקרינאווי

3. סובחי אלקרינאווי

ע"י ב"כ עוה"ד אוהד סולמי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפתח לנדאו

הנאשם 2 - בעצמו

ב"כ הנאשמים עו"ד אוהד סלמי

הכרעת דין

1. בכתב האישום המתוקן שהוגש בגדרו של הליך זה נגד הנאשמים נטען, בעיקרי הדברים, כדלקמן.

הנאשם 1, סמיר אלקרינאווי (להלן: "סמיר"), היה במועדים הרלוונטיים מנהל ונהג בעסק בלתי חוקי להובלות פסולת; הנאשם 2, מרעי אלקרינאווי (להלן: "מרעי"), היה במועדים הרלוונטיים מנהל בעסק בלתי חוקי להובלת פסולת; הנאשם 3, סובחי אלקרינאווי (להלן: "סובחי"), היה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג שכיר אצל הנאשמים 1 ו- 2.

ביום 26.11.2018 בסמוך לשעה 17:15 בערב, נהג הנאשם 3 במשאית מסוג וולוו בצבע לבן מ.ר. 7493572 אליה היה רתום נגרר מ.ר. 9070775; כאשר עגלת המשאית והנגרר היו עמוסים בפסולת בניין, השליך נאשם 3 בחסות החשיכה את הפסולת מהנגרר לאתר פינוי פסולת בלתי מורשה המצוי ברשות הרבים ועל קרקע חשופה ליד פזורת אליזדאנה דרום, בין היישוב "גבעת בר" ובין העיירה רהט, בנצ. 175427/585574; באותה השעה ובאותו המקום עמדה משאית נוספת מ.ר. 5686231 מסוג וולבו בצבע לבן ונגרר מ.ר. 9218576 בהם נהג הנאשם 1, המשאית והנגרר היו עמוסים גם הם בפסולת בניין אשר טרם הושלכה ארצה.

מעשי הנאשמים 1 ו- 3 היו על דעתו של הנאשם 2.

המשאיות והנגררים הנזכרים לעיל היו במועדים הרלוונטיים לכתב האישום בבעלותו של אביהם של הנאשמים 1

עמוד 1

ו-2, מר מוחמד אלקרינאווי; במעשיהם ובמחדליהם המתוארים לעיל, פינו הנאשמים 1, 2 ו-3 בצוותא פסולת בניין לאתר שאינו מורשה על פי כל דין, המצוי ברשות הרבים ועל קרקע חשופה; במעשיהם ובמחדליהם המתוארים לעיל, עסקו הנאשמים 1 ו-2, באופן בלתי חוקי בהובלת פסולת מבלי שהיו בידיהם כל הרישיונות וההיתרים הנדרשים לכך על פי כל דין.

אתר לסילוק פסולת מעורבת הינו עסק הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, יחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) תשע"ג-2013; עסק לשינוע פסולת הינו עסק הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, יחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג-2013.

לנאשמים יוחסו עבירות לפי החיקוקים הבאים- איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים- עבירה לפי סעיף 2 ביחד עם סעיף 4 וסעיף 13(ב) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק שמירת הניקיון**") יחד עם סעיף 20 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (ריבוי עבירות)(נאשמים 1, 2, 3); עיסוק ללא רישיון או היתר זמני- עבירות לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק רישוי עסקים**"), יחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) תשע"ג-2013. (נאשמים 1 ו-2).

2. בדיון שנערך לפניי ביום 1.11.2021 הנאשמים הכחישו את העובדות שפורטו בכתב האישום.

3. דיוני הוכחות נערכו בימים 9.2.2022, 22.2.2022 ו-29.3.2022 והוגשו סיכומים בכתב.

דין והכרעה

4. מחומר הראיות עולה בבירור שביום 26.11.2018, לאחר רדת החשיכה (כנטען בכתב האישום), הנאשם 3, סובחי, פרק את תכולתו של הנגרר (מ.ר. 9070775) שהיה רתום למשאית שבה נהג (מסוג וולוו מ.ר. 7493572) במקום שצוין בכתב האישום המתוקן.

בין הצדדים נטושה מחלוקת לגבי טיב התכולה שנפרקה, הנאשמים טענו שהמדובר באדמה ומאשימה טענה שהמדובר בפסולת בניין.

מחומר הראיות עולה שעדי המאשימה לא ראו את פריקת התכולה מהנגרר שהיה רתום למשאית שבה נהג סובחי בשעת המעשה גופו.

ביתר פירוט, השוטר שליו בסט העיד שהגיע למקום בהמשך לקריאה של פקד יונס אעסם ולא ראה את ביצוע העבירה הנטענת (ע' 15, ש' 6-7). השוטר רס"ר אביב אוחנה העיד שהגיע למקום בהמשך לקריאה של פקד יונס ולא ראה את ביצוע העבירה המיוחסת לנאשמים, המקום היה ללא תאורה ובעת הגעתו היה חושך (ע' 17, ש' 6-1). בדו"ח הפעולה (ת/2) ציין, בין היתר, שסובחי טען לפניו שפרק מטען של אדמה. השוטר אוחנה הבחין בערימות של פסולת ואדמה בתפוזרת ועשה שימוש במונח "גומות" אך הדעת נותנת שהתכוון לערימות. מכל מקום, בחקירתו הנגדית העיד שראה, בין היתר, תכולה של אדמה שהייתה על הקרקע (ע' 17, ש' 20-22). שוטר המשטרה הירוקה, המפקחת איילת בן ציון ערד, שחקרה את הנאשמים (ת/3-5), העידה שהגיעה למקום עם גיא נחושתן אך לא יצאה מהרכב ומשכך לא בחנה את מצב הדברים במקום האירוע (ע' 20, 16-17, ש' 25-27). השוטר רס"ב נצר אליקים העיד שהגיע למקום בהמשך להודעה של פקד יונס על כניסת המשאיות למקום וביצוע פריקה של מטען ולא היה במקום בעת פריקת המטען. עוד העיד שראה במקום רק ערמה אחת (ע' 28, ש' 1-16). השוטר אליקים ציין בדו"ח הפעולה מטעמו (ת/9) שלאחר הגעתו למקום סובחי הודיע לו שפרק מטען של אדמה שהעמיס בצהריים בנתיבות והוא הבחין בערימות של פסולת בניין שכנראה שפכו במקום בפעמים הקודמות.

גיא נחושתי, מהמשרה הירוקה, העיד בחקירתו הנגדית שהגיע למקום האירוע בהמשך לפנייתו של פקד יונס, לא ראה את פריקת המטען בעת מעשה, ולאחר שעודכן בפרטים על ידי פקד יונס, התרשם שניתן לייחס את ערימת הפסולת שאותה צילם למטען שנפרק מהנגרר וזאת למרות שלא ראה את הפריקה גופה (ע' 43, ש' 16-21; ע' 44, ש' 21-25; ע' 45, ש' 1-6, ש' 13, ש' 19-22; "יונס היה במקום והוא הצביע על ערימת הפסולת שהושלכה מנגרר"; ע' 46, ש' 13); הוא אינו מומחה לפסולת והאבחנה בין פסולת שזה מקרוב הושלכה לבין פסולת ישנה נעשית על סמך ניסיונו (ע' 43, ש' 22-23; ע' 44, ש' 1-2).

פקד יונס עאסם העיד, בעיקרי הדברים, שהיה מידע על השלכת פסולת במקום הנדון (ע' 32, ש' 7-12); הוא התמקם בנקודת תצפית כשלוש מאות מטר (כך לפי הערכות) מזרחית למקום האירוע בקצה המערבי של גבעות בר בסמוך לכביש מס' 310 (ע' 32, ש' 16, ש' 29; ע' 33, ש' 7-9); מנקודת התצפית שבה התמקם (עם המתנדב גיא סלומון) היה שדה ראייה ישיר למקום של השלכת הפסולת (ע' 34, ש' 1-2); השלכת הפסולת אירעה בשעות 17:15-17:30, בדמדומים ולא בחשיכה מוחלטת (ע' 35, ש' 6-8); פתיחת האירוע במערכת "שירת הסירנה" נעשתה על ידי השוטר נצר אליקים בשעה 18:27 בעוד שפריקת תכולת הנגרר נעשתה לפני כן. החקירות ודו"חות הפעולה נעשו לאחר רתימת הנגרר למשאית ועזיבת מקום האירוע בתחנת המשטרה ברהט (ע' 35, ש' 27-29; ע' 36, ש' 7-10); הוא זיהה במקום האירוע ערימה של פסולת שלטעמו הייתה פסולת טרייה שזה מקרוב נפרקה במקום, וערך אבחנה בינה לבין ערימה של אדמה גושת שהייתה בסמוך שנראה ששפכו עליה מים, אך הוא לא מומחה לפסולת מטעם המשרד להגנת הסביבה ולא ידע לומר מתי ערימת העפר באה במגע עם מים (ע' 37, ש' 11-29; ע' 38, ש' 1-6); בדו"ח הפעולה מטעמו (ת' 11) ציין שמערימת הפסולת הובילו סימני צמיגים ("קוליסים") למשאית במרחק של כחמישה עשר מטרים, אך העיד שאין לו הכשרה של גשש ולא ניתן לייחס לו מומחיות בעניין זה (ע' 38, ש' 1-6).

פקד יונס העיד כי מהתצפית, כשלוש מאות מטר ממקום האירוע, בסמוך לכביש מס' 310, היה לו קשר עין רציף עם המשאיות ופריקת התכולה של הנגרר, אך לא ברור מהו המשקל שניתן לייחס לעדותו בכל הנוגע לסוג המטען שנפרק (אין מחלוקת לגבי פריקת התכולה שהייתה בנגרר אלא לגבי סוג המטען). הוצג לפניי תצלום אוויר (ת' 6) שעליו פקד יונס סימן את אתר הפסולת (הלא מוסדר) שבו נפרק המטען. כאשר התבקש בחקירתו הנגדית להצביע על מקום התצפית בתצ"א העיד שהתמקם בסמוך לכביש מס' 310 וחלק זה אינו נכלל בתצ"א (ע' 33, ש' 10-17). מן הראוי היה להציג תצ"א שממנה היה ניתן ללמוד לגבי מקום התצפית ומקום האירוע. מכל מקום, מעיון בתצ"א (ת' 6) ובהינתן העובדה שמקום התצפית חורג מגבולותיה (כך לפי עדותו של פקד יונס), נוצרת אי בהירות לגבי מקומה המדויק של התצפית, לגבי הערכת המרחק בין מקום התצפית לבין מקום התרחשות האירוע ובכלל זה לא ברור האם המדובר במרחק של כשלוש מאות מטר או מעבר לכך, ובהינתן התכסית בשטח (כגון מבני מגורים) הרי שלא ברור האם היה קשר עין רציף בין מקום התצפית לבין מקום האירוע. יוצא אפוא שלא ניתן חיזוק ראייתי לגרסתו של פקד יונס בעניינים אלה.

פקד יונס העיד שהאירוע התרחש בשעות 17:15-17:30 ולטענתו המדובר בשעת דמדומים. ב"כ הנאשמים הפנה את פקד יונס לפתיחת האירוע במערכת "שירת הסירנה" בשעה 18:27 (דו"ח הפעולה של השוטר נצר אליקים, ת' 9) ופקד יונס העיד שהאירוע נפתח במערכת לאחר פריקת המטען, הזעקת הכוחות למקום, עזיבת מקום האירוע ונסיעה לתחנת המשטרה ברהט לצרכי חקירה. לאחר בחינת חומר הראיות סבורני שניתן לאמץ את גרסתו של פקד יונס לגבי השעה המשוערת של האירוע, וזאת בשים לב לזמנים שצינו על התמונות שצילם גיא נחושתי, 17:47-18:04 (ת' 1-16/14), שהגיע למקום לאחר פריקת התכולה מהנגרר. למען הסדר אציין שהתמונות צולמו כאשר הייתה חשיכה מוחלטת.

יש לשים לב שבכתב האישום המתוקן נטען שפריקת המטען נעשתה "**בחסות החשיכה**", ולא התבקש לתקן את כתב האישום המתוקן בעניין זה.

מכל מקום, גם אם אניח שפריקת התכולה נעשתה בשעת דמדומים, למרות הנטען בכתב האישום המתוקן, עדיין יש לזכור שלא הונחה תשתית ראייתית הולמת לצורך תמיכה בגרסתו של פקד יונס לגבי קיומו של קשר עין רציף למקום האירוע, כמו גם לגבי המרחק מנקודת התצפית למקום האירוע ויש לייחס לכך משקל מתאים בנוגע ליכולתו של פקד יונס לזהות ממקום התצפית את סוג המטען שנפרק.

פקד יונס ציין בדו"ח הפעולה לגבי סימני צמיגים בין ערימת הפסולת לבין המשאית במרחק של כחמישה עשר מטר, אלא שלא ברור מהו המשקל שניתן לייחס לטענה זו. הדעת נותנת שפקד יונס הגיע למשאיות והחל בבדיקתו בעת שהחשיכה כבר ירדה, או על גבול התפר הדק שבין הדמדומים לחשיכה, ולא ברור כיצד הבחין בסימני הצמיגים שאותם ייחס לנגרר ולמשאית. בהינתן עדותו של פקד יונס שהמקום שימש להשלכת פסולת שלא כדון (ע' 32, ש' 12-1), הרי שלא ניתן לשלול את האפשרות שהיו במקום סימני צמיגים של רכבים אחרים ובמצב דברים זה היה מקום לתמוך את גרסתו בראיות נוספות. למען הסדר אציין שגיא נחושטן לא צילם את סימני הצמיגים בין ערימת הפסולת לבין המשאית והנגרר, וזאת מבלי שיש בכך כדי לחוות דעה לגבי משקלו של התיעוד המצולם (ככל שהיה בנמצא).

מעיון בתמונות שצולמו על ידי גיא נחושטן של ערימת הפסולת (ת/14-2) ניתן להתרשם ולסבור שמדובר בפסולת שנפרקה לפני פרק זמן לא רב עובר לצילום וניתן אף לקבוע שאין המדובר בפסולת שהייתה במקום תקופה ממושכת, אך לא ניתן לקבוע מעיון בתיעוד המצולם בלבד שמדובר בפסולת שנפרקה מהנגרר באותו המועד.

ראוי לציין שהשוטר אביב אוחנה ציין בדו"ח הפעולה מטעמו (ת/2) כי סובחי טען לפניו שפרק מטען של אדמה, הוא הבחין בערימות של פסולת ואדמה בתפוזרת במקום האירוע ובחקירתו הנגדית העיד שראה, בין היתר, תכולה של אדמה שהייתה על הקרקע (ע' 17, ש' 22-20).

מחומר הראיות עולה שבמשאיות ובנגרר הנוסף הייתה פסולת ולפי עדותם של פקד יונס וגיא נחושטן המדובר באותו סוג פסולת שהייתה במטען שנפרק מהנגרר, אך סובחי העיד שתכולת הנגרר הייתה אדמה בלבד והשוטר אוחנה ציין בדו"ח הפעולה מטעמו שסובחי טען לפניו במקום האירוע שפרק מטען של אדמה.

מהמקובץ לעיל, בשים לב לכך שעדי המאשימה טענו שלא ראו את פריקת המטען מהנגרר, ומכיוון שלא ברור מהו המשקל שניתן לייחס לגרסתו של פקד יונס לגבי סוג המטען שנפרק, מהטעמים שפורטו לעיל, סבורני שלא הונחה תשתית הולמת לצורך הוכחת הטענה לפיה המטען שנפרק מהנגרר היה של פסולת בנייה ומשכך מצאתי לנכון לקבל את גרסת הנאשמים כי המטען שנפרק מהנגרר היה של אדמה.

5. יש לציין שהקביעה הנ"ל לפיה המטען שנפרק מהנגרר היה של אדמה אין בה כדי להחריג את תחולתן של העבירות הנטענות בכתב האישום המתוקן לפי חוק שמירת הניקיון מגדרו של הליך זה.

בחוק שמירת הניקיון (סעיף 1, הגדרות) נקבע כי "**פסולת בניין**" היא - "**פסולת גושית**" - **חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או שמשתמשים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים**" (הדגשות לא במקור- מ.ה.), ומשכך ובשים לב להגדרה המרבה של המונח "פסולת בניין" פריקת אדמה ברשות הרבים היא בגדר עבירה לפי החוק הנ"ל.

לעניין זה נקבע בפסק דין של בית המשפט העליון כי על פי ההגדרה המרבה של המונח "פסולת בניין" בחוק

שמירת הניקיון גם השלכת קרקע בלבד באה בגדרו של המונח הנ"ל.

"אתיחס פה לטענתו של המבקש לפיה החומר, אשר הושלך מן המשאית היה 'אדמה טהורה' בלבד, ולכן אין להאשימו בכך שהשליך 'פסולת בנין'. המענה לטענה זו נמצא בהגדרת 'פסולת בנין' אשר בסעיף 1 לחוק שמירת הניקיון, שם נקבע כדלקמן: 'פסולת בנין', 'פסולת גושית' - חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או שמשמשים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים" [ההדגשה הוספה - ח"מ]. נוכח האמור בחלק המודגש בהגדרה של 'פסולת בנין' - ברי כי אין לטענת המבקש אף בנושא זה על מה שתסמוך" (רע"פ 362/13 עלי חסן גמיל נ' מדינת ישראל, פסקה 17, 27.08.2013).

6. הנאשמים העלו טענה שהסיבה לפריקת תכולתו של הנגרר במקום האירוע הייתה בשל תקלה במשאית שבה נהג סובחי, אך סבורני שלא הונחה תשתית ראיתית הולמת להוכחת הטענה ודינה להידחות.

סמיר טען בחקירתו (ת/4) שסובחי הודיע לו שהיה פיצוץ בתיבת ההגה ו"כנראה שמן הגה נפל" והוא הגיע אליו על מנת לסייע לו בחילוץ המשאית (ת/4, ע'2, ש' 3-5; ש' 11-12). כאשר נשאל במסגרת חקירתו במשטרה מדוע סובחי נכנס למקום האירוע השיב שאינו יודע (ת/4, ע'2, ש' 3-5). סובחי טען בחקירתו שהייתה תקלה בבלמים של המשאית אך לא סיפק תשובה של ממש לשאלה מדוע הסכים להסיע את המשאית והנגרר לתחנת המשטרה ברהט לאחר האירוע (ת/5, ע'3, ש' 18-25). סמיר סיפק בחקירתו הראשית גרסה אחרת לגבי התקלה במשאית שבה נהג סובחי וטען כי שתי כריות אויר נפתחו והמשאית נטתה על צידה ומטעם זה הנחה את סובחי לפרוק את המטען מהנגרר כדי שלא יתהפך (ע'54, ש' 12-5; ע'56, ש'1). סמיר העיד שסובחי הודיע לו על תקלה בהגה ובהמשך התברר שמדובר בכריות אויר (ע'57, ש' 8-10) אך יש לזכור שסובחי טען בחקירתו (ת/5) לתקלה בבלמים. יוצא אפוא שנמסרו גרסאות שונות לגבי התקלה הנטענת. מכל מקום, לא ניתן הסבר משכנע מדוע היה צורך לנסוע עם משאית תקולה, כך לפי הטענה, כשלושה ק"מ על ציר עפר עד למקום האירוע (עדות סמיר, ע'56, ש' 10-12), תחת להמתין בקרבת הכביש לחילוץ שלפי הטענה הוזמן על ידי סמיר. סמיר העיד שהתקלה במשאית תוקנה לאחר שבוע או שבועיים אך לא הוצגו ראיות לגבי התיקון הנטען ועלותו.

7. בנסיבות העניין ומכיוון שאין מחלוקת שהנאשם 3, סובחי, פרק את תכולת הנגרר, ובענייננו אדמה, במקום שאינו משמש תחנת מעבר לאיסוף פסולת לפי הדין או אתר הטמנה מורשה מצאתי לנכון להרשיע אותו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן לפי חוק שמירת הניקיון.

8. מחומר הראיות עולה בבירור שהנאשמים פעלו במסגרת עסק להובלות של אביהם, מוחמד חמיס אלקרינאווי, אך נטען שאביהם בגיל מבוגר, מצבו הרפואי אינו שפיר ולכן אינו מנהל בפועל את העסק. ב"כ הנאשמים טען שהאב לא נחקר אך השוטרת איילת בן ציון ערד שחקרה את הנאשמים העידה שלא מצאה לנכון לחקור את האב לאור טענותיהם של סמיר ומרעי (בניו) לגבי גילו, מצבו הרפואי ומכיוון שאינו מעורב בניהול העסק (ע'24). גיא נחשתן העיד שהגיע לביתו של האב, לפי בקשתו של מרעי, אך לאחר שהתרשם ממצבו של האב לא מצא לנכון לחקור אותו (ע'50, ש' 18-23). בנסיבות העניין סבורני שלא נפל פגם בהחלטה שהתקבלה אצל היחידה החוקרת שלא לחקור את האב.

התרשמותי הברורה, לאחר עיון בחומר הראיות, שהנאשמים 1 ו-2 ניהלו את העסק הנ"ל בצוותא ובשיתוף פעולה מלא וניתן לראות בכל אחד מהם כמנהל בפועל של העסק. סובחי טען בחקירתו במשטרה שהוא קיבל הוראות מהנאשם 2, מרעי. **"הבעל בית שלי מרעי, זה הסדרן" (ת/5, ע'2, ש'7).** לשאלה מי שלח אותו לשפוך במקום השיב **"הסדרן, הבעל בית. הוא אמר לי תפרוק אותה היום את העגלה ובבוקר תפרוק את**

המשאית (ת/5, ע' 2, ש' 22-25, ע' 3, ש' 1). סובחי העיד בחקירתו הנגדית שחוסין (אח של נאשמים 1 ו-2) קיבל אותו לעבודה ומנהל את הניירת של העסק, וסמיר ומרעי עוסקים בסידור העבודה ונותנים הנחיות לגבי ההובלות (ע' 65, ש' 23-25). בהמשך העיד **"מרעי נותן את הסידור, אז הוא נחשב כמו בעל הבית. חוסין ואבא שלהם בבית ורק מולי נמצא עכשיו מרעי"** (ע' 65, ש' 27-28). סמיר טען בחקירתו במשטרה שהוא מסייע לאביו בניהול העסק. שנשאל מי מנהל וסדרן העבודה שלו השיב **"אני. אני סך הכל עוזר לאבא שלי. אין לי משהו שאומר לי מה לעשות"**. בהמשך טען **"בדרך כלל אח שלי עובד אבל בגלל שלקחו לו את הרישיון אז אני עוזר לו"** (ת/4, ע' 4, ש' 15-25). מרעי טען בחקירתו במשטרה שאחיו חוסין מסייע לאביו בניהול העסק והוא, מרעי, עוסק בסידור העבודה, עומד בקשר עם הלקוחות ונותן הנחיות לסובחי. עוד טען שהוא וסמיר מקבלים את הכספים מאת הלקוחות וסמיר חותם על השיקים לתשלום הוצאות, למשל לצורך תיקונים במשאיות (ת/3, ע' 3).

הנאשמים ניסו לעורר את הרושם בחקירתם בבית המשפט שאח נוסף ששמו חוסין נושא בנטל העיקרי של ניהול העסק אך התמונה המתקבלת מכלל חומר הראיות היא שמדובר בניהול משותף וההנחיות האופרטיביות לגבי העבודה השוטפת נעשות על ידי סמיר ומרעי. ראוי לציין שחוסין לא הובא למתן עדות ויש לזקוף זאת לכף חובתם של הנאשמים.

9. באשר לנאשם 1, סמיר, אין מחלוקת שלא פרק את המטען של המשאית, שבה נהג, ואת המטען של הנגרר שהיה רתום אליה. עם זאת, בשל היותו מנהל בפועל בעסק, ובשים לב לכך שנסע עם סובחי (במשאית נוספת עם נגרר) למקום האירוע מתוך כוונה לפרוק את המטען מנגרר המשאית שבה נהג סובחי, סבורני שיש להרשיעו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בעניין השלכת פסולת ברשות הרבים לפי חוק שמירת הניקיון כמי שביצע את העבירה בצוותא עם סובחי (ראו לדוגמא - ע"פ 2796/95 פלונים נ' מדינת ישראל, 9.7.1997).

10. אין מחלוקת שהנאשם 2, מרעי, לא היה במקום האירוע. עם זאת מרעי משמש כמנהל בפועל בעסק. סובחי טען בחקירתו במשטרה שקיבל הוראות ממרעי. **"הבעל בית שלי מרעי, זה הסדרן"** (ת/5, ע' 2, ש' 7). לשאלה מי שלח אותו לשפוף במקום האירוע השיב **"הסדרן, הבעל בית. הוא אמר לי תפרוק אותה היום את העגלה ובבוקר תפרוק את המשאית"** (ת/5, ע' 2, ש' 22-25, ע' 3, ש' 1), והכוונה למרעי. מעיון בחקירתו של מרעי במשטרה עולה שידע על האירוע וטען המדובר בפריקת אדמה במקום האירוע ולדבריו פרקו בעבר אדמה עבור רפת של תושב הפזורה המתגורר במקום. בנסיבות העניין סבורני שיש להרשיעו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בעניין השלכת פסולת ברשות הרבים לפי חוק שמירת הניקיון כמי שהנחה את סובחי לפרוק את המטען במקום האירוע וכמי שביצע את העבירה בצוותא עם סובחי (ראו לדוגמא - ע"פ 2796/95 פלונים נ' מדינת ישראל, 9.7.1997).

11. מחומר הראיות עולה בבירור שבמועד הרלבנטי לנאשמים 1 ו-2 שניהלו את העסק ביחד ובשיתוף פעולה מלא, לא היה רישיון להוביל פסולת. כך עולה בבירור מחקירותיהם של סמיר ומרעי במשטרה ומתעודת עובד ציבור של עיריית רהט בעניין זה (ת/12). להשלמת התמונה אציין שהוצג רישיון עסק להובלת פסולת לתקופה שמיום 24.10.2021 ועד ליום 31.12.2035 (נ/1), אך אין חולק שלא היה רישיון עסק בתוקף בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. אין מחלוקת שבמשאיות ובגרור הייתה פסולת בניין ומשכך מצאתי לנכון להרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בהפעלת עסק ללא רישיון כנטען בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ג, 18 אוקטובר 2022, במעמד הנאשם 2

ובאי כוח הצדדים.